

Vi har været overordentlig glade for støtten fra Skleroseforeningen, som har ført til at vi nu har identificeret flere mulige mekanismer, der kan ligge bag de dyreeksperimentelle fund der lå bag vores ansøgning – nemlig en tydelig klinisk effekt af liraglutid-behandling på en sklerosemodel. Vi kan se at de mekanismer der påvirkes beskytter hjerne og interagerer med signalveje, der menes at være styrkende for højere funktioner som hukommelse. Samtidig har vi set tegn på at også selve inflammationsprocessen påvirkes gunstigt på en måde, som underbygger, at liraglutid og andre glp-1 analoger vil kunne bruges forebyggende af nye anfald. Vi har endvidere haft mulighed for at se nærmere på auto-antistoffer mod hjernevæv der udvikles i vores sygdoms model, til gavn for dette og andre studier og derigennem også få ny viden om hidtil udkendte effekter af liraglutide vi nu kan undersøge nærmere. Takket være vores mulighed for at lave dybdegående analyser af blod-prøver fra de eksperimentelle forsøg har vi også identificeret en ny mulig markør for sygdomsaktivitet ved sklerosesygdom, som synes følsom for små tidlige ændringer i sygdommen og dermed måske vil kunne bruges til at føles sygdomsudviklingen og medicineringsbehovet hos patienter i fremtiden.